

[Hans Pinstrup.]

saa at lignende urimelige Afgørelser i Forbindelse med dette rent faglige Oplysningsarbejde kan undgaas i Fremtiden.

Jeg har dernæst en Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister vedrørende de værnepligtige, der om Foraaret udskrives til Soldatertjeneste. Det er for mange af disse unge en meget stor Ulempe, at der hengaar mange Maaneder fra det Tidspunkt, hvor de udskrives, til de faar Besked om deres Indkaldelsesforhold.

I August Maaned bad en ung Mand mig om at skaffe ham at vide, om han blev indkaldt, og i saa Fald hvornaar. Fra Udskrivningskredsen kom følgende Svar: „Saa snart Indenrigsministeriet har truffet Bestemmelse om hans Indkaldelsesforhold, vil han straks blive underrettet herfra.“ Dette er endnu ikke sket. Jeg behøver ikke nærmere at udvikle, hvad denne Usikkerhed betyder for de unge, der ikke kan træffe Afgørelse med Hensyn til Plads, Skoleophold eller anden Uddannelse, og jeg anmoder indtrængende Ministeren om at sætte ind for en Ændring af dette Forhold. Værnepligten bør for de unge ikke betyde et større Afbæk i deres Uddannelse eller deres Erhverv end absolut nødvendigt, og jeg spørger derfor: Er det ikke muligt, at Indenrigsministeriet paa et tidligere Tidspunkt kan træffe Afgørelse om Indkaldelsesforholdene?

Ogsaa den højtærede Finansminister har jeg et Spørgsmaal til, nemlig hvordan det gaar med Afviklingen af Erhvervslaanene til Haandværkere og andre erhvervsdrivende. Det, der naturligt var disse Laans Forudsætning: at de skulde være en øjeblikkelig Hjælp i en forbigaaende vanskelig Tid, har ikke holdt Stik. Tværtimod har det sidste Aar vel været et af de allervanskeligste for Landhaandværkerne. Alle Tingets Medlemmer kender Vanskelighederne for Byggeriet paa Landet, de vanskelige Laaneforhold med de store Kurstab, Misforholdet mellem Byggematerialernes Pris og Landbefolkningens Indtægter. Den korte Taletid tillader ikke en nærmere Uddybning af disse Aarsager, men det er ikke for meget sagt, at Nøden banker paa mange Landhaandværkeres Dør, at de økonomiske Forhold er vanskeligere for mange Haandværkere og mindre næringsdrivende end nogen Sinde, og dermed ogsaa end de var, da Laanene blev ydet.

Hermed er det, der naturligt var Forudsætningen for Laanenes Tilbagebetaling, bristet. Skal Haandværkere, der har sat

deres Maskiner, Redskaber, Ejendomme eller Forsikringer som Pant for Laan, realisere disse, vil de være slaaet ud af deres Erhverv. Dette bør ikke ske. Jeg henstiller til den højtærede Minister, at der vises den største Hensynsfuldhed ved Afviklingen af disse Laan. Ja, skulde det, der var Hensigten med Laanene: at bidrage til at holde disse smaa næringsdrivende i deres Bedrift, ske Fyldest, da maatte man, som de økonomiske Forhold har formet sig, siden Laanene blev givet, eftergive samtlige Laan.

Den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, havde et Afsnit i sin Tale, som han henvendte til „Foreningen af jyske Landboforeninger“ og dens Formand, Hr. Hauch, hvis Tale paa Foreningens Delegeretmøde han betegnede som hoven, uforstandig, dum Storagrartale, men uden med et Ord at forsøge at rokke ved Talens Kendsgerninger. Der kan derfor være Anledning til at se paa, hvad det er for Krav, der har bragt det ærede Medlem i saa voldsomt et Oprør, hvad det er, det ærede Medlem ud fra det ærede Medlems Horisont betegner som hoven, uforstandig, dum Storagrartale.

Formanden for „Foreningen af jyske Landboforeninger“, Hr. Hauch, samlede Indholdet af sit Foredrag i følgende Hovedpunkter — jeg anmoder om Tilladelse til enkelte Citater —:

„Det er i Aar syv Aar, siden Landbrugskrisen rigtig for Alvor satte ind. Disse syv magre Aar har været svære Aar for mange Landbohjem i vort Land. Det er faa uden for Landbrugernes egen Kreds, der rigtig forstaar at vurdere den Sum af Taalmod, Arbejdsomhed og Nøjsomhed, der her er sat ind for at bevare Hjem og Virksomhed.“

Er det Storagrartale? Tror det ærede Medlem ikke, at der ogsaa i Titusinder af smaa Landbohjem ude over vort Land er udvist Taalmod, Arbejdsomhed og Nøjsomhed for at klare og beholde Hjemmets Bedrift? Det ærede Medlem kan være forvisset om, at det er Tilfældet, og det ærede Medlems Udtalelser understreger netop, at der er faa uden for Landbrugernes Kreds, der forstaar, hvad her er ydet. Endvidere udtalte Hr. Hauch:

„Jeg tør ikke udtale Forvisning om, at det værste nu er overstaaet; men saa meget kan jeg i hvert Fald se, at dersom Landbruget kan faa Lov at udnytte sine Erhvervsmuligheder i Samhandel med den øvrige Verden, er disse Muligheder større i Dag end sidst vi holdt Møde her.“